

lang Tid, er det blandt andet Præsternes Skyld, Kirkens Skyld. Vi have aldrig set, at disse Præster ere gaaede i Spidsen for Skolens Udvikling. Det er vist sjældent at se en Præst tage Initiativet til Arbejdet for en bedre Udvikling af Skolen. Men det er min Overbevisning, at hvis man fik et virkelig sagkyndigt Tilsyn, som selv havde begyndt med den praktiske Skolegerning, vilde det hjælpe vor Folkeskole meget fremad. Jeg har ikke noget imod, at der bliver foretaget en Afstemning blandt de danske Lærere. Det er min Overbevisning, at der vil blive et stort Flertal for Kravet om et andet Tilsyn end det, man har for Øjeblikket.

Til Slut maa jeg maaske gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Kallerup (Jensen-Knudstrup). Han sagde om mig, at jeg holdt paa lave Skolepenge. Nej, jeg holder egentlig paa slet ingen Skolepenge. Fra Socialdemokratiets Side stilles altid den Fordring saa stærkt frem som muligt, at al Undervisning skal være gratis. Men det er meget rigtigt, at her i København er Forholdet i Øjeblikket det, at af de 48,000 Børn, der gaa i vore Kommuneskoler, gaa omtrent de 12,000 i den saakaldte Betalingskole, det vil sige, de give Kommunen en Indtægt af 1 Kr. om Maaneden pr. Barn. Det bliver i alt omkring 130—140,000 Kr., Kommunen har i Indtægt af dem, og det have vi i Øjeblikket ikke Lov til at kaste Vrag paa. Naar man hvert Aar lever paa Underskud, hvert Aar skal leve paa Laan, kan ingen forlange, at man skal give Afkald paa en Indtægt, der er saa stor. Men de Herrer kunne jo gøre, hvad de skulde have gjort for længe siden, give Skatteprocenten fri her i København, saa skulde de se, at vi skulde være de første til at stille Forslag om at ophæve Betalingskolen. Ganske vist frygter jeg for, at daarlige Betalingskoler ville faa Betingelser for at vokse frem, men naar vi samtidig søge at højne Kommuneskolen, er det jo muligt, at den Konkurrence kunde slaas ned.

Det ærede Medlem fra Kallerup (Jensen-Knudstrup) talte om, at naar han gik imod mig, var det altid i stilfærdige Udtryk. Det var dog ellers et haardt Udtryk, det ærede Medlem brugte, naar han sagde, at den Skoleordning, vi ønskede at gennemføre, var en Tvangsskole. Jeg tror, der vil blive meget mere Frihed indenfor den Skole, Socialdemokratiet ønsker, end der er i den Skole, som vi have i Øjeblikket. Det ærede Medlem talte om, at Børn fra ikke kristelige Hjem burde ikke tvinges til

at gaa i Skole hos en indremissionsk Skolelærer. Ja, men det er dog Tilfældet. Ganske vist er der ikke nogen Bestemmelse eller Forskrift i nogen Lov derom, men det praktiske Liv fører det med sig. Er der i et Sogn en Lærer, som tilhører den indremissionske Retning, og det er der mange Steder, saa have Sognets fattige Folk slet ikke noget Valg, hvor de ville sende deres Børn hen. Der findes maaske ikke en privat Skole i Sognet eller Nabo-sognet, og Børnene skulde i Skole, Forældrene have ikke Raad til at skaffe Børnene Skolegang i Hjemmet. De have altsaa intet Valg, men maa sende deres Børn derhen. Derfor skulde de ærede Medlemmer slutte sig sammen med mig om, at Religionen skulde tages ud af Skolerne, saa var den Anstødssten borte, saa kunde der ikke komme Forargelse til den ene eller den anden Side.

Det glædede mig at høre de Udtalelser, det ærede Medlem fra Roskilde (H. Nielsen) fremsatte. Han repræsenterer en By, som har kommunal Mellem- og Realskole. I denne By kunne de selvfølgelig ikke forstaa, hvorfor ikke denne Skole skal støttes af Staten lige saa godt som de 37 andre Skoler, der faa Støtte paa Finansloven. Jeg har intet imod, at disse 37 Skoler faa denne Støtte, men jeg er imod det vilkaarlige Princip, der ligger deri. Jeg tror, at naar vi gennemgaa Listen over de Skoler, der faa Understøttelse, ville vi se, at der ikke er noget Afsnit paa Finansloven, til hvilket der knytter sig saa mange Intriger, saa megen Bagtrappepolitik som netop dette. Forholdet har i tidligere Tid været det, at saa snart der kom en Realskole frem i en Valgkreds, maatte Folketingsmanden gøre alt, hvad han kunde, for at denne Skole ogsaa kunde faa Statsstøtte, og det er sket ved Underhandlinger med Ministre og med andre. Paa den Maade er det lykkedes at gennemføre en stor Mængde Bevillinger, og derfor ere de ogsaa saa vilkaarlige, som de ere. Jeg tror f. Eks. ikke, det er muligt for den højtærede Minister at sige, hvilket Princip der ligger til Grund for, at Fredericia Skole skal have en Understøttelse af 9 Kr. 11 Øre pr. Barn, medens Skolen i Tarm skal have 20 Kr. 73 Øre, eller at Skolen paa Bogø skal have 29 Kr. 41 Øre, eller at Neksø skal have 30 Kr. 30 Øre og saaledes fremdeles. Det er umuligt at se nogen Regel eller Princip i dette. Hvad jeg tidligere har betonet, er, at vi ville bort fra denne Vilkaarlighed og over til mere bestemte